

वेदाध्ययन् & अधिन a. who studies or has studied the Veda.	creator, E. of Brahman (= प्रथम), of Prajā-pati, Īiva, etc.
वेदानध्ययन n. neglecting the study of the Veda.	वेधस्त्रा (instr.) f. worship.
वेदानुवचन n. repeating or reciting the Veda.	वेधित v. व्यध्.
वेदान्त m. the end of the Veda or of the Veda-study; N. of a philos. system.	वेधिन् a. piercing, hitting (—°).
वेदान्तकृत् m. the author of the Vedānta.	वेध्य a. to be pierced or perforated.
वेदान्तविद् m. a knower of the Vedānta.	वेन्, वेनति long for, desire; be envious or jealous. — अन्नु strive to entice or win.
वेदान्तसार m., °सूच n. T. of works.	अप & वि turn away disdainfully.
वेदान्तिन् m. a follower of the Vedānta.	वेन्, f. ई longing for desirous of, loving;
वेदाभ्यास m. the study of the Veda.	m. longing for, wish, desire (also f. चा), a man's name.
वेदार्थ m. the meaning of the Veda; °विद् a. knowing it.	वेन्य a. desirable, lovely, N. of a man.
वेदं or वेदी f. the sacrificial bed or altar (excavated in the ground and covered with grass or straw); i.g. support, pedestal, bench.	वेप् v. लविप्.
वेदिका f. the same.	वेप a. (f. ई) & m. trembling, shaking.
वेदितव्य or °तस्य a. to be known.	वेपथु m. tremor.
वेदितृ or वेदिर्तु m. knower.	वेपथुभृत् & °मन्त् a. = seq. a.
वेदिन् a. knowing or making known (—°).	वेपनं a. & n. trembling, shaking.
१वेदिन् a. marrying (—°).	वेपस् n. = prec. n.
वेदिपुरीष n. loose earth of the sacrificial bed.	वेपिष्ठ (superl.) most inspired.
वेदिषद् a. sitting in or on the altar.	वेस m. a loom.
वेदिष्ठ (superl.) procuring most (acc.).	वेसक m., ई f. weaver.
वेदीच्यस् (compar.) knowing or finding better than (abl.).	वेसन् n. loom or shuttle.
वेदुक a. obtaining (acc.).	वेला f. end-point, limit; either boundary of the land and of the sea i.e. shore, coast; or point of time, hour, day-time; also right time, opportunity, last hour, hour of death; tide, flow (opp. ebb).
वेदाक्त & वेदादित a. taught or contained in the Veda.	वेलाजल & वेलाशस् n. flow-water, flow (opp. ebb).
वेदापकरण n. supplement or subordinate science to the Veda.	वेलासलिल n. the same.*
वेद् m. piercer, nom. also who will pierce or hit (fut.).	वेलाहीन a. untimely, premature.
वेद्य a. to be (being) known or learned; notorious, famous.	वेल्, वेलति, pp. वेलित move to and fro, tremble, reel, undulate. — उद्, वि, & सम् = S. — Cf. उद्वेक्षित.
१वेद्य a. to be acquired or married.	वेलन n. waving, rolling.
वेद्या f. knowledge, as instr. really, indeed.	वेविज् a. rapid, quick.
वेद्याकृति f. a kind of altar.	१वेश m. settler, neighbour; dwelling, tent, house, esp. brothel.
वेध m. piercing, opening.	१वेश v. लवेश.
वेधक m. piercer.	वेशत्वं n. settlement, neighbourhood.
वेधन n. piercing, hitting.	वेशन n. entering, entrance.
वेधस् a. pious, devout, true, faithful, good, virtuous, honest, capable, clever, wise.	वेशन्तं m., वेशन्ता & वेशन्ती f. pond.
m. worshipper, servant of the gods; author,	वेशभाव m. the nature of a courtesan.
	वेशवधू & °वनिता f. a courtesan.
	वेशवास m. brothel.